

Sygn. akt VI Gz 161/15

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Anna Walus-Rzqsa

SO Barbara Frankowska (spraw.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku uprawnionego: **S. G.**

przy udziale obowiązanego: **B. K.**

o przyznanie kosztów postępowania zabezpieczającego w sprawie V GNc 1567/14

na skutek zażalenia obowiązanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Krośnie V Wydziału Gospodarczego z dnia 23 stycznia 2015r., sygn. akt V GCo 259/14

postanawia:

I. **o d d a l i ć** zażalenie,

II. **z a s ą d z i ć** od obowiązanego B. K. na rzecz uprawnionego S. G. kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąty złotych) tytułem kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Krośnie uwzględnił w całości wniosek uprawnionego - powoda o zasądzenie od obowiązanego -pozwanego kosztów postępowania zabezpieczającego w sprawie V GNc 1567/14, orzekając na podstawie przedłożonego przez wnioskodawcę prawomocnego postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jaśle z dnia 19 grudnia 2014r. sygn. akt (...)

W zażaleniu obowiązany zaskarżył powyższe postanowienie w całości, wnosząc o jego zmianę poprzez zastosowanie art. 102 kpc, a więc zwolnienie pozwanego od kosztów postępowania zabezpieczającego oraz kosztów zastępstwa procesowego w tym postępowaniu ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Krośnie do ponownego rozpoznania.

Skarżący zarzucił naruszenie art. 233 § 1 kpc poprzez naruszenie zasady wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego oraz przekroczenie zasad swobodnej oceny dowodów, w szczególności poprzez ocenę materiału dowodowego sprzecznie z zasadami doświadczenia życiowego i zebrany w sprawie materiałem dowodowym i wysunięcie zbyt daleko idących wniosków w postaci uznania, iż pozwany posiada dostateczne środki na uiszczenie kosztów postępowania zabezpieczającego oraz kosztów zastępstwa procesowego w tym postępowaniu.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący wskazał, że nie wszczynał postępowania sądowego i nie miał możliwości zapewnienia sobie środków na jego finansowanie z czasowym wyprzedzeniem. Skoro sąd nie rozważył sytuacji finansowej w jakiej znajduje się dłużnik to naruszona została jedna z podstawowych reguł procesowych w postaci wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego, skutkiem czego powinna być zmiana orzeczenia.

Wnioskodawca S. G. w odpowiedzi na zażalenie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego wskazując w pierwszej kolejności na fakt, że Sąd Rejonowy zasądzając koszty postępowania zabezpieczającego oparł się na prawomocnym postanowieniu Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jaśle z dnia 19.12.2014r. sygn. akt 1862/14. Podniósł także niesumienne postępowanie przeciwnika, który nie płacąc swoich zobowiązań wymusił na uprawnionym konieczność skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego i w konsekwencji poniesienie kosztów z tego tytułu oraz na brak przesłanek do zastosowania w tym stanie faktycznym art. 102 kpc.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Podkreślić należy na wstępie, że zasądzona pkt I zaskarżonego postanowienia kwota 1.283,20 zł stanowi koszty organu egzekucyjnego (opłaty egzekucyjne i wydatki gotówkowe) ustalone prawomocnym postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jaśle z dnia 19.12.2014r. sygn. akt 1862/14, czemu skarżący nie przeczy. Ustalenie prawomocnym postanowieniem Komornika kosztów wykonania zabezpieczenia ma charakter wiążący, natomiast wysokość pozostałych kosztów (np. kosztów zastępstwa prawnego) ustala sąd i rozstrzyga o nich w postanowieniu zgodnie z zasadami odpowiedzialności za wynik postępowania określonymi w przepisach art. 98 i nast. kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc (uchwały Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 2005 r., III CZP 22/05, OSNIC 2006/3/47, z dnia 22 września 1995 r., III CZP 17/95, OSNC 1995 nr 12 poz. 179, z dnia 14 listopada 2012 r., III CZP 70/12, Biul. SN 2012/11, wyroki z dnia 26 stycznia 2001 r., II CKN 366/2000 Prawo Bankowe 2001/4, z dnia 9 maja 2002 r., II CKN 639/00 niepubl., postanowienia z dnia 8 listopada 2006 r., III CZP 69/00 Biul. SN 2006/11, z dnia 15 kwietnia 2011 r., III CZP 13/11 Biul. SN 2011/5).

Sąd I instancji zgodnie z powyższymi regułami rozstrzygnął w zaskarżonym postanowieniu o kosztach postępowania zabezpieczającego obciążając tymi kosztami obowiązanego w całości, jako przegrywającego (art. 98 kpc).

Sąd Okręgowy nie znajduje żadnych podstaw do zastosowania w rozstrzygnięciu o kosztach postępowania zabezpieczającego zasad słuszności, o których mówi art. 102 kpc. Przepis ten stanowi odstępstwo od zasady odpowiedzialności za wynik postępowania; jest rozwiązaniem szczególnym, niepodlegającym wykładni rozszerzającej, wykluczającym stosowanie wszelkich uogólnień, wymagającym do swego zastosowania wystąpienia wyjątkowych okoliczności. Nie konkretyzuje on pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych, pozostawia ich kwalifikację, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności danej sprawy, sądowi. Do okoliczności branych pod uwagę przez sąd przy ocenie przesłanek zastosowania dyspozycji omawianego przepisu według doktryny zaliczyć można nie tylko te związane z samym przebiegiem postępowania, lecz także dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony (T. Domenecki Komentarz aktualizowany do art. 102 kpc, Lex). Jednakże sama sytuacja ekonomiczna strony przegrywającej, nawet tak niekorzystna, że strona bez uszczerbku dla utrzymania własnego i członków rodziny nie byłaby w stanie ponieść kosztów, nie stanowi podstawy zwolnienia - na podstawie art. 102 - z obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi, chyba że na rzecz tej strony przemawiają dalsze szczególne okoliczności, które same mogłyby być niewystarczające, lecz łącznie z trudną sytuacją ekonomiczną wyczerpują znamiona wypadku szczególnie uzasadnionego (por. postanowienie SN z dnia 8 grudnia 2011 r., IV CZ 111/11, LEX nr 1119554).

Skarżący w zażaleniu nie powołuje się na zaistnienie jakichkolwiek innych (poza trudną sytuacją materialną) okoliczności, które mogłyby przemawiać za zastosowaniem w tej sprawie zasad słuszności w orzeczeniu o kosztach postępowania zabezpieczającego. Należy podkreślić, że trudna sytuacja materialna strony, nawet skutkująca

zwolnieniem od kosztów procesu nie zwalnia od obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi (art. 108 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych - Dz.U. nr 167 poz. 1398 z późn.zm.).

Dlatego za zupełnie niezasadny i nieskuteczny uznać należy zarzut skarżącego o braku wszechstronnego rozważenia przez Sąd I instancji okoliczności faktycznych sprawy i zażalenie oddalić na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, o czym orzeczono na wstępie.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono jak w pkt II postanowienia na podstawie art. 108 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 13 ust. 2 pkt. 1 w zw. z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. tj. z 2013 r., poz. 461, z późn. zm.). Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do zastosowania art. 102 kpc i reguł słuszności przy orzekaniu o kosztach postępowania zażaleniowego z tych samych przyczyn jak wyżej przytoczone.